

ת"פ 41262/06/19 - מדינת ישראל נגד אוראל רחמים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41262-06-19 מדינת ישראל נ' רחמים(עציר)

ת"פ 20747-05-18 ת"פ 68887-07-18 ת"פ

11266-09-18 ת"פ 43040-08-18

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד חיים מדר מתביעות ירושלים

נגד

אוראל רחמים (עציר)

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד שירי איסרוב מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

מהלך הדין

הנאשם שלפניי הורשע על פי הודאתו במספר כתבי אישום כפי שיפורט להלן. יצוין כי כל התיקים הותלו, לעתים יותר מפעם אחת, בשל אי יכולת לאתר את הנאשם, או בשל אי התייצבותו למשפטו. לאחרונה, אותר הנאשם והובא בצו הבאה, והואיל ולא יכול היה לעמוד בתנאי שחרור מינימליים ולנוכח חוסר היכולת לאתרו לאורך שנים, החלטתי לעצרו עד לתום ההליכים נגדו.

כתבי האישום (על-פי סדר האירועים הכרונולוגי)

ת"פ 42162-06-19 (התיק הראשון) - מעובדות כתב האישום המקורי עולה, כי ביום 24.5.2015 בשעת אחר צהריים מאוחרת הגיע הנאשם, שהיה אז כבן 19 וחצי שנים, עם אדם מבוגר, עמו הייתה לו היכרות מוקדמת (**האחר**), לאזור של ישיבה שבאותו זמן הייתה ריקה מאדם בשל חג השבועות שחל באותו זמן. האחר ביקש מהנאשם לעמוד מחוץ לישיבה ולבדוק אם לא מגיע איש למקום, ובהמשך נכנס לאחר לישיבה שפתח שער שהיה סגור אך לא נעול ועלה לקומת המגורים בישיבה. שם התפרץ לחדרו של מי שהתגורר בה, פשפש בארון וחיפש דברי ערך. הוא גנב ארנק ובו אלפי שקלים וכמאה דולר. תלמידי ישיבה שהגיעו למקום, עיכבו את השניים והזעיקו את המשטרה. בגין כך הורשע הנאשם **בסיוע להתפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה**, לפי סעיף 406(ב) וסעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (**חוק העונשין**).

ת"פ 20747-05-18 (התיק השני) - מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי במהלך חודש יולי 2015, הביא הנאשם לבית אביו כלים לעישון סמים, ובעקבות כך ביקש ממנו אביו לעזוב את הבית. ביום 1.8.2015 בשעת בוקר, תקף הנאשם את אביו בכך שהחל לקלל אותו ולירוק לעברו, ובהמשך שבר אגרטל, ושפך מים על אביו. האב ניסה

להזעיק עזרה והתקשר למשטרה, או אז עיקם הנאשם את ידו של אביו, חטף את הפלאפון שלו ושבר אותו. כשהגיעה שוטרת למקום, איים עליה באומרו: "כשלא תהיי עם מדים אני אזיין אותך ואדאג שתקבלי מכות". בגין כל אלה הורשע הנאשם בעבירות של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק העונשין ו**איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ת"פ 68887-07-18 (התיק השלישי) - מעובדות כתב האישום המקורי עולה, כי ביום 25.10.2016 בעת שהיה הנאשם באחד מרחובות ירושלים, החזיק בכליו קוביית חשיש ורצועת חשיש במשקל כולל של 2.4573 גרם נטו. לכן הורשע **בהחזקת סם לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א)(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

ת"פ 43040-08-18 (התיק הרביעי) - כאן הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן המחזיק מספר אישומים.

מהאישום הראשון עולה, כי ביום 1.2.2018 בעת שנסע הנאשם באוטובוס בירושלים, ניגש מבקר חברת "אגד" (**המבקר**) לנאשם וביקש ממנו להציג כרטיס נסיעה. הנאשם אמר למבקר: "אני והחבר שלי אף פעם לא משלמים". בתגובה עצר המבקר את האוטובוס והזמין ניידת משטרה למקום. הנאשם ירד עם כסא הגלגלים מדלת האוטובוס האחורית ודרס את המבקר ברגלו בכסא הגלגלים שלו, וניסה לירות עליו. שוטרת שהגיעה למקום אחזה בידית כסא הגלגלים במטרה למנוע מהנאשם לברוח, וזה הסתובב לכיוונה, נתן לה אגרופים לבטן וקילל אותה: "בת זונה, שרמוטה, מזדיינת של המשטרה", וכן ירק על חזה. בשל כך הורשע הנאשם **בתקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, ו**בתקיפת שוטר**, לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

מהאישום השני עולה, כי ביום 22.1.2018, מבקר אחר של חברת "אגד" ביקש מהנאשם לרתום את כסא הגלגלים לחגורת בטיחות באוטובוס. בתגובה איים הנאשם על המבקר ואמר: "יא בן זונה, בן שרמוטה, אני אזיין אותך". המבקר ניסה להסביר לנאשם את החובה לקשור את חגורת הבטיחות, ובתגובה אמר לו הנאשם: "מי אתה? תסתלק" וירק עליו פעמיים. בגין כך הורשע **בתקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

מהאישום השלישי עולה, כי ביום 7.1.2018, ניגש לנאשם נהג האוטובוס וביקש ממנו לחגור את חגורת הבטיחות. הנאשם איים על הנהג שיהרוג אותו. בגין כך הורשע הנאשם **באיומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

מהאישום הרביעי עולה, כי ביום 11.12.2017 סמוך למשרד ראש הממשלה בקרית הממשלה בירושלים התקיימה הפגנת נכים. שוטרים שנכחו במקום קראו לנאשם לסדר, ובתגובה הוא השתולל ותקף שוטר באגרוף לפניו. הוא אף דרס שוטר נוסף עם כסא הגלגלים והיכהו באגרוף לידו. לשוטר זה נגרמה נפיחות באצבע. במהלך ניסיון השוטרים להשתלט על הנאשם, הוא ירק על שוטרים נוספים ועל שוטרת נוספת בפניה. בהמשך היכה הנאשם ברכבו של אחד הנכים (**המתלונן**), וזה בתגובה זרק עליו שקית ניילון ריקה. המתלונן ניסה לצאת מהרכב ועלה על המעלית של הרכב. תוך כדי שהמתלונן היה על מעלית הרכב בגובה של כמטר, תפס אותו הנאשם בשערות ראשו והפילו לקרקע, תוך כדי שהוא הולם בפניו ובגופו באגרופים. בנוסף זרק על המתלונן את המטען החשמלי של העגלה. כתוצאה מאלמות הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות בפנים וכן התנתקה הפרוטזה שלו ונזרקה על הקרקע. בגין כל אלה הורשע הנאשם

בתקיפה חבלנית, לפי סעיף 380 לחוק ובתקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק.

ת"פ 11266-09-18 (התיק החמישי) - כתב אישום מתוקן זה נושא שלושה אישומים, כאשר האישום השלישי נמחק.

מהאישום הראשון עולה, כי ביום 23.7.2018 בשעת בוקר מוקדמת, עמל המתלונן על סידור כסאות ברחבת הכותל, במסגרת תפקידו כסדרן. באותן נסיבות, התקרב אליו הנאשם בנוסעו בכסא גלגלים וכינה אותו "מטומטם". המתלונן התעלם מקריאת הנאשם. הנאשם נטל לידיו כסאות ודוכן תפילה מברזל. המתלונן אמר לנאשם "קח ותלך מפה", ובתגובה תקף הנאשם את המתלונן בכך שהכה אותו באמצעות הדוכן בראשו, וגרם לו לחבלת ראש בדמות פצע מדמם. בשעה 23:01 בערבו של אותו יום, לאחר תום חקירתו במשטרה, ירק הנאשם לעבר חוקר המשטרה. בכך הודה הנאשם **בתקיפה חבלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין ובתקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין.**

מהאישום השני עולה, כי ביום 20.7.2018 בשעת בוקר, הניח המתלונן מזוודה ובה 28 זוגות תפילין ששוויים מוערך באלפי שקלים בארון עגלות ברחבת הגברים שבכותל המערבי. בשעת צהריים הגיע הנאשם למקום בכסא הגלגלים שלו, הניח את המזוודה על ברכיו ויצא מרחבת הכותל. ביום 24.7.2018 אותרה המזוודה ע"י שוטרים בקרבת מקום, במתחם בו לנים דרי רחוב. בגין מעשה זה הודה הנאשם בעבירת **גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.**

תקופת מעצרו של הנאשם

בהסכמת הצדדים, ביקשתי משב"ס דו"ח כליאות של הנאשם. מהדו"ח עולה כי בגין כלל התיקים היה הנאשם עצור הנאשם (עד היום כולל) למעלה מ-60 ימים (הדו"ח המפורט נסרק לתיק).

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה עמד על מעשיו הנלוזים של הנאשם ועל ריבויים, ועל כך שפגע באלימות בשלוחי ציבור ובשוטרים וכן בזולתו, ואף שלח יד ברכוש הזולת. עוד עמד ב"כ המאשימה על ריבוי התיקים, ועל הימשכות ההליכים כתוצאה מאי התייצבות הנאשם ומאי הירתמותו לניסיונות בית המשפט לשלבו בתהליך טיפולי. התובע סבר כי יש להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת משנתיים מאסר, פיצוי למתלוננים, מאסר מותנה והתחייבות. מנגד, הדגישה ב"כ הנאשם את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, את היותו נכה פיזית ומתמודד נפש המוכר על-ידי הביטוח הלאומי, ואת קבלת האחריות שלו במכלול תיקיו. עוד ציינה הסניגורית את העובדה שלנאשם אין עבר פלילי, ולמעשה מאז שנת 2018 לא פתח תיקים נוספים, דבר המצביע על התייצבות בחייו. כמו כן עמדה על העובדה שלנאשם אין קרוב או מודע מלבד אמו, וכי לא יכול היה לעמוד אף לא בתנאים מינימליים של הפקדת כמה מאות שקלים או מציאת ערב. לכן, ביקשה הסניגורית להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם עד כה, מאסר שגורם לו סבל בהיותו, כאמור, בעל מוגבלות.

קביעת מתחם הענישה ההולם

בית המשפט יקבע את מתחם הענישה ההולם בהתחשב בעקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים, מידת

הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, וכן מדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - הנאשם פגע בכבוד האדם, בשלום גופו ונפשו של האדם ובאוטונומיה שלו. מעשים של אלימות פיזית ומילולית לרבות איומים, פוגעים באותם ערכים ושוללים מאדם את היכולת להיות חופשי מדיכוי והפחדה. ישנו פסול משמעותי וכיעור מוסרי בפגיעה בשלוחי ציבור כגון שוטרים ופקחים, בוודאי על רקע מילוי תפקידם, וכן יש בכך רכיב של ביזוי. בנוסף פוגעים המעשים בערך שלטון החוק ובסדר הציבורי. עבירות רכוש פוגע בקניין הזולת ובפרטיות, ועבירות סמים פוגעות בבריאות המשתמשים ובבריאות הציבור בכללותו. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית בתיקי האלימות, ונמוכה בתיקי הרכוש ובתיקי הסמים.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות - בתיק הראשון (סיוע להתפרצות) - הנאשם היה בגיר-צעיר באותה עת, ונתון לחסדיו של השותף, המבצע העיקרי, שהיה מבוגר ממנו, וביקש ממנו לתצפת ולשמור מפני עוברים ושבים, על מנת שיוכל לבצע עבירה. מדובר בעבירה מתוכננת שהנאשם היה מודע לה ולכוונות המבצע העיקרי, אך לא מנע זאת. גילוי הצעיר ופער הגילים ביניהם הוא נסיבה לקולא, וכך גם היותו בעל תפקיד משני. בפועל, נתפסו השניים בכף והנזק שנגרם, מצומצם, אך לווה בפגיעה בפרטיות ובתחושת הביטחון של בעל הרכוש.

בתיק השני (תיק תקיפת האב) - פעל הנאשם באגרסיביות ובאלימות כלפי אביו שביקש למנוע מן הנאשם המשך השימוש בבית המשפחה כמקום לצריכת סמים. הנאשם פעל באלימות כדי להשליט טרור בבית וניסה למנוע מאביו להזעיק את המשטרה. בהמשך, כשהיה באובדן עשתונות פעל באלימות כלפי השוטרת. הדברים מלמדים על חוסר יכולת לשלוט בכעסים, והמעשים גרמו לנזקים פיזיים למתלוננים ולהשפלתם. גם אם אניח שהנאשם היה תחת השפעת סמים, הוא אחראי באופן מלא למעשיו מכוערים אלה.

בתיק השלישי (צריכה עצמית) - מדובר בעבירה מתוכננת שנובעת משימוש הנאשם לרעה בסמים. מדובר בסם "קל" במשקל מזערי לצריכתו העצמית של הנאשם ולכן מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה וכך גם הנזק בפועל והנזק הפוטנציאלי.

בתיק הרביעי (תיק האוטובוסים וההפגנה) - בכל האישומים נהג הנאשם בגסות ובכיעור רב. הוא פגע במי שביקשו לסייע לו נוכח היותו נכה פיזית, ובמקום להודות להם, הוא השפיל אותם ופגע בהם פיזית ומילולית. הגדיל לעשות הנאשם כשפגע בנכה אחר בעת הפגנת הנכים וגרם לו לחבלות, עת הפילו באופן מסוכן ממעלית רכבו בגובה של כמטר מעל לפני הקרקע. בכל המעשים, הנאשם היה באובדן שליטה מוחלט, ומעשיו מעידים על חוסר שיפוט ערכי והתנהגות אנטי חברתית קשה ומכוערת. בפועל גרם נזקים למתלוננים והשפילים, ופגע בשלוחי הציבור, בין אם מדובר במבקר האוטובוס ובין אם מדובר בשוטרים.

בתיק החמישי (תיק הכותל) - פעל הנאשם שוב באופן חסר עכבות ואלים כלפי הסדרן במקום, מבלי להתחשב בכך שבהתנהגותו חילל את קדושת המקום ופגע פיזית ונפשית בסדרן שמילא את תפקידו. הנאשם אחראי למעשים. אשר לעבירת הגניבה, אין מדובר בעבירה מתוכננת אלא בניצול הזדמנות, ולא בזכות טוב ליבו של הנאשם נמצא המזוודה ובה

התפילין יקרי הערך, בתוך מספר ימים מעת גניבתם.

מדיניות הענישה הנוהגת - אתיחס לפסיקה הנוהגת ביחס לטיב העבירות:

א. **עבירות של התפרצות למקום מגורים** - הכלל הוא מאסר בפועל בשל הסיכון הגלום בעבירה מסוג זה, בהתפתחות אירוע אלים בין הפורץ ליושב הדירה. בעפ"ג (חיפה) 29973-10-19 מ"י נ' מוגרי (מיום 25.6.2020) אושר מתחם שבין 6 ל-24 חודשי מאסר בגין כל מקרה התפרצות לדירה וגניבה ממנה, ובסופו של דבר בשל תהליך שיקומי הוטל על נאשם מאסר בעבודות שירות לתקופה של 6 חודשים. ברע"פ 1976/18 אלמלח נ' מ"י (מיום 24.4.2018) נקבע מתחם שבין 12 ל-24 חודשים בנסיבות של התפרצות בצוותא תוך גרימת נזק לרכוש. שם אושר בגין 3 מקרי התפרצות ועבירות נוספות עונש של 20 חודשי מאסר בפועל.

ב. **עבירות של תקיפה סתם ואיומים** - ברע"פ 4265/15 דדון נ' מ"י (מיום 22.6.2015) הורשע אדם בעבירות אלו, לאחר שאיים ותקף באחיזה ובדחיפה אדם אחר. אושר מתחם שבין 3 ל-14 חודשי מאסר והוטלו על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל לאחר שלא התאים לעבודות שירות. ברע"פ 8991/08 עבדאללה נ' מ"י (מיום 1.2.2009) אושר עונש של מאסר מותנה, קנס ופיצוי בנסיבות של איש חינוך שהיכה את אחד מתלמידיו. ברע"פ 10232/17 ראובן נ' מ"י (מיום 14.3.2018) אושר מתחם שבין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר בנסיבות של תקיפת קוון כדורגל ע"י זריקת חפץ למגרש, שפגע בפניו של הקוון. אושר שם מאסר מותנה.

ג. **עבירה של תקיפת שוטר** - ברע"פ 1643/16 ביטון נ' מ"י (מיום 2.3.2016) אושר מתחם שבין עבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר, ועונש של 3 חודשי עבודות שירות בנסיבות של תקיפת שוטר בעקבות ויכוח על מתן דו"ח חניה. ברע"פ 1913/20 אלמקייס נ' מ"י (מיום 18.3.2020) אושר מתחם שבין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר ועונש של 6 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהנאשם לא נמצא כשיר לעבודות שירות. באותן נסיבות תקף הנאשם יחד עם אחרים שוטרים וגרם להם חבלה.

ד. **עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש** - ברע"פ 361/16 עזאם נ' מ"י (מיום 16.3.2016) אושר מתחם בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשים ועונש של 7 חודשים שהופחת מ-10 חודשי מאסר. שם תקף נאשם את בת-זוגו בצינור השקיה וגרם לה לחבלות. ברע"פ 3681/19 שבתאי נ' מ"י (מיום 13.6.2019) נדון עניינו של מי שתקף את חברו בחדר הכושר באגרופים ובבעיטות וגרם לו למכאובים. שם אושר מתחם שבין מאסר מותנה ושל"ץ ועד חודשי מאסר ספורים, ועונש של חודש מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

מתחם הענישה - אקבע להלן מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהתיקים:

- א. **בתיק הראשון** (סיוע להתפרצות) - 3 - 12 חודשי מאסר;
- ב. **בתיק השני** (תקיפת האב) - חודש מאסר ועד 6 חודשי מאסר;
- ג. **בתיק השלישי** (צריכה עצמית של סמים) - מאסר מותנה ועד חודש מאסר;
- ד. **בתיק הרביעי** (תיקי האוטובוס) - ביחס לאישומים הראשון עד השלישי קובע מתחם אחד בשל הקשר ההדוק

שבין המקרים ושיטת הפעולה הדומה, שינוע בין חודש ל-6 חודשי מאסר, וביחס לאישום הרביעי קובע מתחם שבין חודשיים ועד 10 חודשי מאסר;

ה. **בתיק החמישי** (תיק הכותל) קובע מתחם אחד בשל הקרבה בזמן של האירועים ומקום התרחשותם, שינוע בין חודש ועד 6 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הנאשם צעיר כבן 26 ללא עבר פלילי, והוא מתמודד נפש וכן נכה פיזית בעקבות אירוע ירי שבו נפגע, והוא נזקק לקביים ולכסא גלגלים כדי להתנייד. נסיבות גדילתו של הנאשם קשות ביותר, ולמעשה הוא נעדר כל עורף תמיכה של ממש, ולאורך חייו נאלץ לחיות בכוחות עצמו ובתושייתו שלו. למרות הקשיים האמורים, עד לשנת 2015 (העבירות הראשונות) ומאז שנת 2018 (העבירות האחרונות), לא היה מעורב בפלילים. אני מדגיש במיוחד את השנים האחרונות מאז שנת 2018, למעלה מ-3 שנים שבמהלכן לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים, דבר המצביע על התייצבות חייו והטבה מסוימת באיכותם. הדברים גם עלו מדבריו של הנאשם לפני. לזכות הנאשם נסיבותיו האישיות האמורות וקבלת האחריות המשמעותית על תיקים רבים אותם צירף ובכך "ניקה שולחן". יש לתת לכך משקל ניכר. מנגד ולחומרה אציין את התנהלות הנאשם במכלול התיקים שלפניי, שכולם כאחד הותלו יותר מפעם אחת, בשל אי התייצבותו של הנאשם. בסופו של יום, נאלצתי להורות על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו, על-מנת לאכוף עליו את הליכי המשפט, משום שעד לנקודת הזמן האחרונה, הוא התחמק מהם. ברור לי שלנסיבות חייו הקשות של הנאשם ולמאפייני אישיותו יש נגיעה ישירה להתנהלותו מול ההליך הפלילי, ואולם האינטרס הציבורי מחייב כי בית המשפט יעמוד על המשמר, וינהל את ההליך הפלילי בהגינות אך גם ביעילות הנדרשת. אציין, כי בשלב מסוים הייתה כוונה לנסות ולשלב את הנאשם בבית משפט קהילתי, אך ניסיון זה לא התגבש לכלל מימוש בשל חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם. איני זוקף נקודה זו לחובתו, שכן הדבר נעוץ במאפייניו, כאמור.

המיקום במתחם - אלמלא טעמים של נסיבות אישיות קשות ביותר, והסבל שהנאשם סובל מעצם מעצרו ומאסרו הצפוי, בשל היותו מתמודד נפש ונכה פיזית, היה מקום למקם את הנאשם בחלק הגבוה של המתחמים שקבעתי. אלא שסברתי שאין זה נכון למצות את הדין עם הנאשם לחומרה, שכן הדבר יגרום לו לסבל מיותר ולא מידתי, ומעבר לכך, כל יום נוסף במעצר עלול להובילו לדרך של אימוץ חיים פליליים, שמהם הצליח להימנע מרבית חייו, למרות הקשיים המרובים שחווה. כמו כן לקחתי בחשבון את התקופה המצטברת של המעצר, שבה היה נתון הנאשם.

גזירת הדין

נוכח כל האמור, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר בפועל ממש ויום אחד, מהם יופחתו ימי מעצרו כפי שפורטו לעיל ע"פ חישוב שב"ס שיכריע;
- ב. 6 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם בתוך 3 שנים משחרורו כל עבירת אלימות פיזית, למעט איומים והיזק בזדון לרכוש, וכן כל עבירה כלפי שוטרים, למעט הפרעה לשוטר;
- ג. 3 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם בתוך 3 שנים משחרורו כל עבירה לפי פקודת הסמים למעט שימוש עצמי והחזקת כלים לצריכה עצמית, וכן כל עבירה של הפרעה לשוטר, עבירת רכוש והיזק בזדון לרכוש;

ד. אלמלא נסיבותיו של הנאשם, הייתי פוסק לחובתו פיצויים לטובת כלל המתלוננים לרבות השוטרים. אלא שסברתי שהדבר יהיה בלתי מידתי נוכח דוחק התנאים בהם חיי הנאשם, המתפרנס מקצבת נכות, ולא היה בידו לעמוד בהפקדה ואף לא בהעמדת ערב צד ג'. לצד זאת, ובאופן מובחן, סברתי שיש לחייב את הנאשם בפיצויו של מר אריק הררי, עד תביעה מספר 1 בת"פ 43040-08-18, שבו חבל הנאשם בזמן הפגנת הנכים (האישום הרביעי). הנאשם יפצה את המתלונן הנ"ל בסך 1,000 ₪. הסכום יחולק ל-5 תשלומים שווים ורצופים שישולמו החל מיום 1.4.2022 ובכל 1 לחודש רציף ועוקב. לא ישולם תשלום במועד יועמד הפיצוי לפירעון מיידי. ככל שקיימות הפקדות בכל התיקים ובתיקי מעצר קשורים, ניתן לקזזן לטובת הפיצוי על אף כל הודעת עיקול. ככל שישנן יתרות זכות ואין עיקול, ניתן להשיב לנאשם;

ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור בתוך שנתיים מהיום עבירות אלימות מכל סוג (פיזית ומילולית) ועבירות רכוש מכל סוג.

מורה על השמדת המוצגים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' באדר א', התשפ"ב, 7 בפברואר, 2022 במעמד הצדדים.